

ပါးကွက်ကြားနဲ့
လပြည့်ဝန်း

နွေရာသီခိုင်း

အခန်း (၁)

သူငယ်ချင်းတွေက သည်လိုမြင်တယ်
နှင်းမြူလွှမ်း ပါးပြင်ပေါ်
သခင်နှစ်ပါး လနတ်သားတို့ ခစားနေကြချိန်
မရိုးသားသူတစ်ယောက်
လ,နှစ်ဝန်း တန်ခိုးအပြိုင်၊
မျက်ဝန်းဆိုင်အစုံကိုပိတ်လိုက်ပြီး..။
တိတ်တိတ်ကလေးနမ်းလိုက်တယ်။
နောက်ပြီး ပါးပြင်ပေါ်က
ပုလဲဥတွေကို ခိုးသွားတယ်။
ဒါပေမယ့်...ဒီသူခိုးကိုမိလိုက်ပြီ...အခု....

နုသျှင်

*

မြတ်မျိုးမြင့် မြင်တဲ့ပုံ
ရောင်းရင်းနွယ်ဂျာ...
မင်းကဗျာစု၊ နုနုရွှေ၊ ပြန်ဖတ်ရတော့
ဘဝဟိုတိတ်၊ ဒို့ငယ်ရိပ်က ၊ ချစ်စိတ်ပြင်းထန်၊ ရင်ခုန်သံတွေ
ပြန်ဝင်စားရင်း၊ သက်ပြင်းခဏ ချမိတယ်။ ။

ယဉ်မောင် (ခရမ်း)

၂-ရက် ၊ ၂-လ၊ ၂၀၀၀ပြည့်နှစ်

*

ညတိုင်း မလွမ်းတတ်တဲ့မင်း၊ ပါးပြင်တိုင်း မနမ်းတတ်တဲ့မင်း၊
ဒါပေမယ့်...လွမ်းမိတဲ့ ညမှာတော့
နမ်းမိတဲ့ပါးပြင်ကို သတိရတယ်လို့ မင်းကဗျာလေးတွေက
ပြောနေပါရောလား။

စန်းလွင် (သွေးဆိုး)

*

Tran: Aung Htape

နဲ့တဲ့၊ ယဉ်တဲ့၊ ဆန်းသစ်တဲ့ - မင်းရဲ့ ကဗျာလေးတွေကိုဖတ်ပြီး၊
ငါ့အတွေးထဲမှာ မင်းကဗျာလေးတွေ ဝဲပျံ့နေတယ်။ ကောင်းတယ်လို့တော့
မဆိုချင်ပါဘူး၊ ငါတော့ကြိုက်တယ် သူငယ်ချင်း။

ဇော်ဝင်း

*

ကောင်မလေးတစ်ယောက်၊ ပါးကွက်ကြားလေးနဲ့၊
လှောင်ပြုံးပြုံးပြတယ်၊

ကိုယ်မကြည့်ရဲပါဘူး။

ဒါပေမယ့် ခိုးတော့ကြည့်မိတယ်၊ သူ့မျက်နှာက လပြည့်ဝန်းလိုပဲ။

ဘာကြောင့်လဲမသိ ငါ သူ့ကို သိပ်ကြည့်ချင်တာပဲ။

မောင်လင်းအောင်

*

ကဗျာဆိုတာ နှလုံးသားရဲ့ ခံစားတတ်မှု

ဟောဒီလောကမှာ ကဗျာတွေအများကြီးဘဲ

သည်လောကရဲ့ နှလုံးသားရတနာတွေကို

ဆန်းသစ်တီထွင်မှုဟန်တွေနဲ့ ကဗျာလေးတွေအဖြစ်

အသက်သွင်းနိုင်ပါစေလို့။

မောင်မောင်မြင့်သိန်း

*

မင်းစာအုပ်အကြောင်းကို အမျိုးမျိုးပြောနေကြလေရဲ့။

ကောင်းတာလဲပါတယ်၊ ဝေဖန်တာလဲပါတယ်၊ သူတို့မြင်သလိုပေါ့။

“ဦးချစ်ဆိုင်” ၊ ကော်ရစ်ဒါ၊ လက်ဘက်ရည်ဆိုင်တွေမှာ

ပြီးတော့ ကဗျာချစ်သူတွေရဲ့ပါးစပ်မှာ...

ဘယ်သူ့ဘာပြောပြောလေ ငါကတော့ မင်းကိုကြိုတယ်။ ဒါပါပဲ။

လွမ်းဝေ (ရာမည)

*

သူငယ်ချင်းရေ...

ပါးကွက်ကြားနဲ့ ကောင်မလေးကိုပြောလိုက်ပါ။

သူပန်ဖို့ ကဗျာပန်းလှလှလေးတွေ ခူးထားတယ်လို့။

ခေတ္တလူ့ပြည်မှ အောင်လင်း

*

အခန်း (၂)

“သူငယ်ချင်းတို့အတွက်”

အချစ်အတွက်....

ကျလာတဲ့မျက်ရည်စကို...

တော့ချစ်မဟာက သုတ်ပေးလိမ့်မယ်..။

မျက်ရည်ကျရလို့

ရှက်တဲ့အရှက်ကို...

နဂိုလီယံကဖြေပေးလိမ့်မယ်..။

အသဲငယ်တယ်လို့ ပြောကြလား...

ပြောပါစေ....

ဖြေရှင်းချက်တွေကို

ဘောလံဇက်၊ သိဝိမင်း

ရှယ်လီ ဒဿဂီရီ

သူတို့ညှို့လို့ ပေးလိမ့်မယ်

သူငယ်ချင်းတို့ရေ..

ချစ်တတ်လို့ ငိုတတ်ရင်..

ရှိုက်ငင်လို့သာ ငိုပစ်လိုက်..

စောစောကလူတွေနဲ့

အားငယ်လို့ နေသေးရင်...

ငါ..ပါ လာခဲ့မယ်....

အဖော်တွေ..အများကြီးနဲ့....။

နွယ်ဂျာ

* * * * *

အခန်း (၃)
ကံ့ကော်အိပ်မက်

ကံ့ကော်ပင်အောက်မှာ
ခြေရာလေးတွေ တွေ့မိတယ်...
ခြေရာလေး..လေးခု...။
ကံ့ကော်ပင်ထက်မှာ
လက်ကလေးတွေ တွေ့မိတယ်..
လက်ကလေး..လေးခု...။
ကံ့ကော်ပွင့်လေးမှာ
အပြုံးလေးတွေ တွေ့မိတယ်..
အပြုံးလေးနှစ်ခု..
ပန်ပေးခဲ့တဲ့ လက်ကလေးနဲ့
ပန်နေခဲ့တဲ့ လက်ကလေးရယ်..
ပန်ပေးရင်းက ပြုံးတဲ့အပြုံးနဲ့
ပန်နေရင်းက ပြုံးတဲ့အပြုံးရယ်
ပန်ပေးတုန်းက ခြေရာလေးတွေနဲ့
ပန်နေတုန်းက ခြေရာလေးတွေရယ်..
ဒါဘဲလေ..
သူတော့..မေ့ရင် မေ့နေမယ်..

သူတော့...တွေ့မှတွေ့မိမယ်..။

* * * * *

အခန်း (၄)

ကျနော်ချစ်သော လူမိုက်လေးများ

လူကြီးတွေက

မိုက်လှချည်ရဲ့..ပြောကြတယ်...။

ကောင်မလေးတွေက

အားမကိုးရဲ၊ လူတေ...ဘဲလို့

နဲ့နဲ့လေးတောင် မခင်ကြ..။

လဘက်ရည်ခါးခါးလေး..

ဆေးပေါ့လိပ်တတို

စိုပြေတဲ့စကားမုန်တိုင်း

ဝိုင်းဖွဲ့ကျေနပ်နေတာဘဲ...။

စာသင်ရင်းနဲ့

ပြတင်းပေါက်က မြင်သမျှတွေ

အလှသစ္စာ ၊ ဝိုင်းဖွဲ့ရှာလို့

ကာရံကြားမှာ မူးမေ့နေ..။

ပညာအတွက်-

ခန့်တွက်လို့ ၊ တစက်ကလေး

ရေးရေးတွေးလို့ မပူပင်..။

ဘဝရှေ့ရေး၊ နောင်ရေးဆိုတာ

ကဗျာထဲမှာရှိလိမ့်မယ်..။

အဲသည်လိုဘဲ ယုံကြည်ကြတယ်။

သည်တော့လဲ...

မြင်ကြသူတိုင်းက

လူမိုက်ဘွဲ့ဘဲပေးမှာပေါ့ -

ဒါပေမယ့်...

သည်ဘွဲ့ဆိုးကိုဘဲ

အသိတမျိုး၊ အတွေးတမျိုးနဲ့

တန်ဖိုးရှိရှိ၊

အလှကြည့်လို့ နေကြတယ်..

ကျနော် သိပ်ချစ်သွားတာဘဲ..။ ။

*

အခန်း (၅)

ဒဏ္ဍာရီ

တမာပင်ဟာ

အရင်တုန်းက မခါးပါ။

တမာရိပ်မှာ

သူရောက်လာပြီး၊ ခြေရာများစွာ

ချသွားကာမှ

တမာချိုလေး ခါးသွားသည်။

သစ်ရွက်တွေဟာ

ရှေးရှေးတုန်းက မစိမ်းပါ။

သစ်ရွက်ပေါ်တွင်

သူ့ဝိညာဉ်ဟာ၊ ပျော်ရွှင်နားလျက်

ပြန်လဲထွက်ရော -

သစ်ရွက်လေးတွေ စိမ်းသွားတယ်။

* * * * *

အခန်း (၆)
သိပ်ချစ်တာဘဲ

သိပ်ချစ်တာဘဲ -

အသဲထဲမှာ၊ ပန်းဝတ်လွှာလို
သိုကာထားမယ် ပျားလဲမချဉ်း
လေညှင်းမကြူ၊ ကိုယ်ဘဲမြူမယ်
အူတိုတယ်ဘဲ ပြောချင်ပြော။

သိပ်ချစ်တာဘဲ

အသက်ထဲမှာ၊ အသာမှေးမှိတ်
အိပ်ပါလားကွယ်၊ တခြားရပ်ဌာန်
ကြားလေခံရင်၊ မြစ်ယံဝေးကွာ
ကိန္နရာလို၊ ရာစုနှစ်ပေါင်း
ထောင်သောင်းထိုထို၊ ရက်ဆက်ငိုမယ်
ပိုလွန်းတယ်ဘဲ မှတ်ချင်မှတ်။

သိပ်ချစ်တာဘဲ-

ရင်ထဲဆွေးတိုင်း၊ တွေးမိတယ်လေ
ပန်းကြွေလေးသာ၊ ကိုယ်ဖြစ်ပါရင်
ခြေရာလေးမှာ၊ ခိုနားပါမယ်
တစ်ခါရက်စက်၊ လာလမ်းဖျက်လို့

ခွဲထွက်ရှောင်သွား၊ မထားခြေရာ
မုန်းသွားမှာဘဲ၊ စိုးရိမ်ဆဲကွယ်
သဲလွန်းတယ်ဘဲဆိုချင်ဆို။

အို --

ငိုရတော့လဲ ကိုယ်ပါဘဲ
သဲကျွမ်းရလဲ၊ ကိုယ်ပါဘဲမို့
ပိုလွန်းသဲလွန်း၊ အူတိုလွန်းမှ
အလွမ်းသက်သာ၊ စိတ်ဖြေသာမယ်
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ရှောင်မပစ်နဲ့
သိပ်ချစ်တာပဲ အချစ်ရယ်။ ။

*